

Solymár Fészek iskola
2018. Ismerkedő kalandos mesejáték

Ismerkedő beszélgetés:

- Hogy hívnak?- kézfogás

- Hol laksz? - Van kertetek? Háziállataitok?

- Van testvéred? Hogy hívják?

- Hogy hívják az óvó néniket?

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer két vándor, akik elindultak a nagyvilágba szerencsét próbálni, kincset találni. Nagy vidáman vándoroltak, s könnyedén ugráltak egyik kőről a másikra.

Úgy megvidámodtak, hogy a fehér kövekre már fél lábon ugráltak.

Délutánra egy magas hegy lábához értek. Gondolták, onnan fentről majd jól körülnéznek, hátha meglátják a szerencséjüket.

páros lábbal
ugrás,
egy lábbal ugrás
cikk-cakk ugrás

fonalkarikák
6 barna,
6 fehér

Felmásztak a hegyre, hegynek is a legtetejébe. Ott egy bűvös papírból távcsovet kanyarítottak maguknak és alaposan körbenéztek.

Mit láttak maguk körül?

Hátuk mögött megpillantottak egy tavat, melynek közepén vmi csillogott. Elhatározták, hogy közelebről is megnézik azt a tavat, biztos abban rejlik a szerencséjük. Elindultak hát a hegygerincen tovább, de egy szakadék állta útjukat.

fellépés,
felmászás
papírcsavarás
szemdominancia
vizuális észlelés

szék
asztal

2 papírlap

A szakadék szélén összeszedték bátorságukat, és egymás után leugrottak, egyenesen egy pocsolya közepébe. A pocsolya mélyéről halk hangot hallottak.

Közelebb hajoltak, hogy jobban értsék.

Egy aprócska hangya rebegett köszönetet, amiért kifröcskölték a vizet a fullasztó pocsolyából, és hálából egy varázsverset tanított nekik.

Köszönöm nektek vándorok! Jó tett helyébe jót várjatok!

Varázsversem segít majd titeket az utakon:

Kipp-kopp kopogok, akárhova eljutok. kopogva: tátá titi tá, tátá titi tá.

A két vándor megköszönte a segítséget, tovább ballagott a távoli tó felé.

leugrás,
leérkezés
lekuporodás

ritmusismétlés

Egy tavacska mellett elhaladva egy béka (babzsák) ugrott a kezükbe, s egyiküktől másíkhöz ugrált nagy brekegve, majd

jobb kezükben ugrándozott aprókat

bal kezükben ugrándozott aprókat

jobb kezükből balba ugorva számolni kezdett 10ig, végül

kiugrott a kezükből, és egy lapos kőre telepedett. A kövön rengeteg béka ült, s köztük kis halacskák fickándoztak, akik kétségbeesetten tátogva kérték a vándorokat, hogy dobják vissza őket a vízbe.

Annyi hal volt ott a kövön, ahány éves vagy. A többi mind béka volt.

Mikor a vándorok visszasegítettek a kis halakat a tavacskába, azok hálából egy pikkelyt adtak nekik ajándékba.

Köszönjük nektek vándorok! Jó tett helyébe jót várjatok!

Ez a pikkely segít majd titeket az úton.

Ha mérhetetlen messzeségű mezőre értek, szarvas képében szemvillanás alatt átjuttok rajta. Csak koppintsátok el a varázsverset ezzel a pikkellyel, s mindjárt szarvassá változtok. S ha visszaválni vágytok, csak menjetek szarvas képében hátrafele 5-öt, s mindjárt visszanyeritek régi formátokat!

Emlékszel még a varázsversre?

Kipp-kopp kopogok, akárhova eljutok. kopogva: tátá titi tá, tátá titi tá.

A halacskák elmondták, hogy ha ezzel a pikkellyel elkopogtatják a varázsverset, akkor szarvassá változva a mérhetetlen távolságú mezőkön szemvillanás alatt átjuthatnak. Megköszönték az ajándékot, és továbbindultak a vándorok.

szem-kéz
koordináció
dobás-kapás
dobás saját
kézbe
számlálás

kék anyag
egyszínű
babzsákok
faszeleten

emlékezet
ritmusemlékezet

Útjuk egy mély árok felett egy keskeny pallón át vezetett, majd egy olyan szűk barlanghoz értek, hogy hasra kellett feküdniük. A barlangban kúszva haladtak, mint egy gyíkocska, s amikor kiérték a fényre, mérhetetlen messzeségű mezőt láttak maguk előtt elterülni.

Megszéppelve néztek egymásra: "Hogyan fogunk ezen a végtelen zöld mezőn átjutni?" Ekkor elővették a halacskáktól kapott pikkelyt, elkopogtatták a varázsversikét és szarvas képében átvágtattak a mezőn.

Kipp-kopp kopogok, akárhova eljutok. kopogva: tátá titi tá, tátá titi tá.

A tündöklő vizű tó partján találták magukat

Hogyan fogunk most visszaváltozni ismét vándorokká?

A tó közepén csillogott a kincsekkel teli zsák és egy búvösen kanyargó út vezetett el odáig. A két vándor izgatottan végigment az úton, s eljutottak a Tó legközepére. Kinyitották a zsákot, megcsodálták a kincseket, és egyet, a számukra legszebbet kiválasztották maguknak. Ezzel a csodás kincessel a kezükben visszakanyarogtak a tópartra, s meg sem álltak hazáig. Otthon aztán sokáig mesélték még kalandjaikat, és boldogan nézegették a kincset, melyet a tündöklő tó mélyén találtak.

egyensúlyozás
kúszás

gerenda

emlékezet
ritmusemlékezet
négykézláb
mászás előre
hátra

padok
egymáshoz
tolva

meseértés
emlékezet

kék anyag,
kantárok,
zsák kötővel,
kincsek

tájékozódás,
térérzékelés
spiráljárás be-ki
masni kikötés
egy kiválasztása
masni bekötés

Búcsúzó beszélgetés:

- Milyen állatokra emlékszel a meséből?
 - Emlékszel még a varázsversre?
 - Mi tetszett neked a mesében a legjobban?
- Kézfogás, elköszönés